

A szexről gyermekeinknek 3.

A nemi nevelés aktuális kérdései (kamaszkor és ifjúkor)

A gyerekeknek szexuális élete van, fogamzásgátlót szed, randizik, a szülő pedig nem tud hogyan viszonyulni a helyzethez. Egyrészt saját öregedésével is szembesül, másrészt egyszerre kellene hagyni a gyermek leválását, de meg kellene őrizni a jó kapcsolatot. Anélkül, hogy gyermekünket elveszítsük.

A szex kezdetei – fogamzásgátlóval

Ideális helyzetnek tartom, ha a kamaszkorú gyerek előre meg tudja beszélni valamelyik szülőjével, hogy a szexuális életét tervezi, és ehhez segítséget vár. Ne akarjuk mindenáron lebeszélni róla, hanem örüljünk az őszinteségének (ő már úgymint döntött!), és annyit kérjünk tőle, hogy biztosítva (gondoskodva a fogamzásgátlásról), kultúrátlan, és szerelemtől telve essen meg a nagy eset. Ne feküdjenek le bárkivel csak kíváncsiságból, csak azért, mert a barátónő is túlvan rajta, mert a haverok azt mondták... Ezzel az egyetlen kéréssel akár hónapokat is nyerhetünk, és megmarad a bizalom.

Szabad beszélni a lányoknak az első alkalom nehézségeiről, de nem riogatva. Ideális lenne, ha erre az anyuka készítené fel a lányát... Nem baj, ha az anyuka elviszi a kislányát nőgyógyászhoz, együtt íratják fel a fogamzásgátlót. (Bár én nem vagyok tablettapárti, vannak más, hormonmentes módszerek is.) Még jobb, ha megbeszélik, hogy miképpen lehet tablettánélkül is védekezni, beszerzik hozzá a kellékeket, és a biztonság kedvéért mindig legyen otthon Fertilan tablettát, ami arra jó, hogy „szex baleset esetén” 72 órán belül teljes biztonsággal megakadályozza a terhességet. Ha a lány őszinte viszonyban van az anyukájával, akkor elkerülhetők a nem kívánt terhességek és abortuszok.

A fiúkkal is érdemes beszélni, hogy miképpen álljanak hozzá a szexhez. Sokszor nem is hiszik a felnőttek, hogy egyes fiúk mennyire félnek, gyámoltalanok, és szorongásaik miatt már tizenévesen merevedési zavarokkal küzdenek. Érdemes felszerelni őket óvszerrel, ellátni tanácsokkal, hogyan kerülhetik el a betegségeket, és hogy ne létesítsenek felelőtlen kapcsolatokat. A nem kívánt terhességekért a fiúk is felelősek!

Egyáltalán ne örüljünk neki, ha kamasz fiunk otthon üldögél a számítógép előtt, és nem jár sehova! Ez nagyon rossz jel! Nem otthonülő jógyerek, hanem valószínűleg gátlásos számítógépfüggő lesz, aki képtelen kapcsolatteremtésre. Időben ismerjük fel, ha kamasz gyermekünk önismereti problémával, depresszióval küzd, és erősítsük abban, hogy önmagát elfogadja, vagy szakemberhez jusson, aki segít neki. Az élet legbonyolultabb szakasza a kamaszkor. Csak túl kell élni... mind a gyerekeknek, mind a szülőnek...

Tudomásul vesszük

Tudom jól, hogy ezen a területen egy kicsit idealista vagyok. A legtöbb esetben a szülők nemhogy nem segítik, jobb esetben csak tudomásul veszik gyerekük nemi életét, de leggyakrabban struccpolitikaként úgy tesznek, mintha nem is tudnának semmiről. Pedig ez nem jó politika! Elveszítjük a gyereket, hazugságokba, rejtőzködésekbe kényszeríthetjük őket teljesen feleslegesen. **Az lenne a jó, ha nevelésünkben arra törekednénk, hogy gyerekek szeresse az otthonát, szívesen legyen otthon, és szívesen térjen majd vissza oda, ahol biztonságot és megértést talál.** Erre nagyon jó módszer, ha megértjük és elfogadjuk a nemiségét.

Ha például azt szeretnék, hogy a barátjuk, barátnőjük ott alhasson velük, az a legjobb, ha megengedjük. Mert ha nem, akkor rejtőzködve, bujkálva fogják keresni az alkalmakat, ami nem a szex intimitásához illő környezet lesz. Ha már kimondta, és megkérdezte, az úgylis azt jelenti, hogy elhatározta a dolgot, csak szeretné örömét megosztani a szüleivel, nem pedig eltagadni. És azt hiszem, ez így helyénvaló, a huszonegyedik században nem szabad megcsontosodott elvek szerint nevelni.

Nevelés?

Nem az én saját véleményem, de nagyon egyetértek vele: a gyerekek csak tízéves koráig nevelhetők, utána már csak befolyásolható, terelhető. Az iskolai tanulmányai után pedig véleményünkkel segíthetjük őket – de ha csak kérdeznek...

Az imprinting értékű bevésségek az első tíz évben vannak. Tehát ha erkölcsi normákat akarunk a gyerekekkel megértetni és elfogadtatni, olyanokat, amit az egész család így tart alap normának, akkor az csak eddig a korig érhető el. Később már ellenállásba fog ütközni. Mindaz, amit a felső tagozatban és a középiskolában teszünk, már csak befolyásolás, amire vagy hallgatnak, vagy sem, és tudnunk kell, hogy a környezet befolyása jóval nagyobb, mint a családé, a felnőtteké. És hiszem azt, hogy később már nem szabad beleszólnunk a gyermekeink életébe még akkor sem, ha úgy érezzük, hogy ez jóindulatú segítség. Csak ha kikéri a véleményünket! Mert egyébként „a pokolba vezető út is jó szándékkal van kikövezve” mondás fog érvényesülni, és a felnövő fiatalok így menekülni akarnak a szülői szorításból.

Úgy gondolom, hogy nem szabad befolyásolni a párválasztásában sem. Ha az első tíz év nevelése jó volt, nem fog kifogásolható párt választani! Ha a családi példa is megfelelő volt, akkor azt fogja elfogadni és utánozni. Ne gondoljuk, hogy alapvetően teljesen más normarendszerint fog élni, mint a családja. Hiszen minden oda kötődik vissza, és eljutottunk az eredethez:

A nemi nevelés alapja a jó példamutatás. Nyíltság, őszinteség, harmonikus kapcsolatok. Ez vonatkozik a szülők párkapcsolatára, a környezetre, a gyermeknevelési elvekre. Egyetlen párkapcsolat sem nélkülözi a konfliktusokat. Még ezeket, és ezek megoldási lehetőségeit is a gyerekek otthonról tanulja. Az a tény, hogy ma pl. a gyerekek konfliktus kerülők, korán párkapcsolatot kialakítók (összeköltözők), de házasságot kerülők egyben azt is jelzik, hogy a mai magyar társadalomban a házasságok nem jól működnek, és rossz a példa. Tehát előbb mindig a saját házunk táján kell körülnézni.

Befejeztük. De lehet ezt befejezni?...